

skuumääster: Emma, beest dü al klaar mä skriiwen?

Emma: Jä, ik moole nü noch min bilj tu aanj, wat ik jister begand haa.

skuumääster: Det könst dü maage. An hü schocht det bi di ütj, Paul?

Paul: Ik san uk gliks klaar. Ik skal bluat noch trii wurden skriiw.

skuumääster: Fein. Do maage wi al gliks en pause an gung efter bütjen.

Emma: Kön wi efort iinuun det buk luke, wat ik faan aran mäbroocht haa?

skuumääster: Beeft at pause haa jam musikonerracht, oober dü könst din buk hal heer leet. Wi kön üs det do maaren ääder uunluke, Emma.

Emma: Na gud. Do stel ik det tu dön öler buken. Paul, kön ik dan ruad skriiwer ütjlian? Ik brük ham för min bilj.

Paul: Heer Emma, heer as uk en uunspaser.

(Efter en paar minüten.)

Emma: (Luket üüb Paul san seedel.) Paul, det heest dü oober fein skrewen.

Paul: Fanst dü?

Emma: Jä! Komst dü nü mä efter bütjen?

Paul: Gliks, ik nem bluat noch min bruadduus mä.